

“Solidarność” żegna Ojca Świętego

“Cierpienie przeżywane z Chrystusem jest najcenniejszym darem i najskuteczniejszą pomocą w apostołstwie.”

Jan Paweł II

SOLIDARNOŚĆ
1980-2005

"Przestało bić serce"

Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" Janusz Śniadek skierował na ręce kardynała Josepha Ratzingera list kondolencyjny, w którym wyraził żal i smutek członków Solidarności z powodu tak ogromnej straty.

List kondolencyjny

Jego Eminencja
Kardynał Joseph Ratzinger
Dziekan Kolegium Kardynałów
W A T Y K A N

Czcigodny Eminencjo!

Przestało bić serce naszego Umiłowanego Ojca Świętego.

Dla nas, Polaków, to strata, której wielkości nie da się wyrazić. Szczególny żal i smutek gości w sercach członków polskiej "Solidarności", organizacji, która wyrosła z ziarna papieskiego nauczania Jana Pawła II.

Pontyfikat Jana Pawła II to w historii Polski cała epoka. Za pośrednictwem Jego nauczania Duch Święty zmienił oblicze naszej ziemi, na której zagościła wolność. Europa zrzuciła okowy komunizmu i zmierzać zaczęła ku jedności.

Jan Paweł II na zawsze pozostanie w naszych sercach i umysłach jako Wielki Człowiek, pełen wiary, dobroci i miłości.

W imieniu wszystkich członków i sympatyków Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego "Solidarność" proszę Eminencję o przyjęcie kondolencji dla wszystkich kardynałów i biskupów Świętego Kościoła Rzymskokatolickiego.

Z należną czcią,

Janusz Śniadek
Przewodniczący KK
NSZZ "Solidarność"

Spis treści

Z OBRAD PREZYDIUM KK	4
POSIEDZENIE Z DN. 1.03.2005 R.	4
POSIEDZENIE Z DN. 8.03.2005 R.	5
POSIEDZENIE Z DN. 15.03.2005 R.	7
POSIEDZENIE Z DN. 22.03.2005 R.	9
POSIEDZENIE Z DN. 30.03.2005 R.	12
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	13
KOMUNIKAT PRASOWY PO ROZPRAWIE W SPRAWIE KONSTYTUCYJNOŚCI NIEKTÓRYCH PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH ZASAD UZYSKIWANIA ŚWIADCZEŃ PRZEDEMERYTALNYCH.....	13
WSKAŹNIKI GUS	14
BIURO PEŁNOMOCNIKA DS. OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH	15
KONIEC PRAC ZESPOŁU EKSPERTÓW.....	15
LIST DO PEŁNOMOCNIKA RZĄDU DS. OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH	19
AUTOPOPRAWKA DO PROJEKTU USTAWY O WSPIERANIU ZATRUDNIENIA.....	20
WIADOMOŚCI SZKOLENIOWE	22
ETUCO	22
MŁODZIEŻ.....	23
UZP	23
ERZ	24
SWEDWOOD.....	24
INFORMACJE RÓŻNE	25
KONTROWERSYJNA LISTA IMIENNA.....	25

Numer zamknięto 06.03.2005 r.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 1.03.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 54/05

ws. projektów zmiany ustawy - Kodeks postępowania cywilnego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, wobec nieskuteczności apeli o zaprzestanie egzekucji komorniczych, domaga się niezwłocznego przywrócenia treści obowiązującego do 4 lutego 2005 r. art. 890 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego.

Pozwoli to na zachowanie spokoju społecznego i staranne przygotowanie docelowego rozwiązania prawnego eliminującego patologie ze strony nieuczciwych dłużników i gwarantującego wypłatę należnego wynagrodzenia.

Decyzja Prezydium KK nr 55/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MI w sprawie przyjęcia uzupełnienia SPOT na lata 2004-2006

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie przyjęcia Uzupełnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Transport na lata 2004-2006.

Decyzja Prezydium KK nr 56/05

ws. promocji w Tygodniku Solidarność

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 57/05

ws. braku konsultacji prezydenckiego projektu ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, w związku z toczącymi się w sejmowej Komisji Zdrowia pracami nad projektem ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej (druk nr 3756), protestuje przeciwko nieprzeprowadzeniu konsultacji ww. projektu z NSZZ „Solidarność”.

Jednocześnie informujemy, że spotkanie w Pałacu Prezydenckim w sprawie projektu odbyło się po jego złożeniu do sejmu, co uniemożliwiło wniesienie jakichkolwiek uwag i zastrzeżeń.

Komunikat

W związku z toczącymi się w sejmowej Komisji Zdrowia pracami nad projektem ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej (druk nr 3756), obradujące dzisiaj (01.03.2005 r.) w Gdańsku prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” skierowało na ręce marszałka Sejmu oraz szefów klubów parlamentarnych protest przeciwko nieprzeprowadzeniu konsultacji tego projektu ze związkami zawodowymi. Ubiegłotygodniowe spotkanie w Pałacu Prezydenckim w sprawie projektu odbyło się w sześć dni po jego złożeniu do Sejmu, co uniemożliwiło wniesienie jakichkolwiek uwag i zastrzeżeń. W konsekwencji

prezydencki projekt ustawy w swej zasadniczej treści niewiele różni się od odrzuconego podczas ostatniej sesji Sejmu projektu rządowego. Rada Krajowa Sekcji Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność” w wydanym dzisiaj komunikacie poinformowała, że jeżeli w ciągu tygodnia nie nastąpi zdecydowany, pozytywny przełom w pracach nad projektem ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej oraz Kodeksem postępowania cywilnego - podejmie decyzję o wznowieniu zawieszanej akcji protestacyjnej.

Prezydium KK podjęło także decyzję ws. projektów zmiany ustawy - Kodeks postępowania cywilnego. Wobec nieskuteczności apeli o zaprzestanie egzekucji komorniczych, prezydium KK domaga się niezwłocznego przywrócenia treści obowiązującego do 04 lutego 2005 r. art. 890 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego. Pozwoli to na zachowanie spokoju społecznego i staranne przygotowanie docelowego rozwiązania prawnego eliminującego patologie ze strony nieuczciwych dłużników i gwarantującego wypłatę należnego wynagrodzenia - czytamy w uzasadnieniu decyzji.

Nie wniesiono uwag do projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury *zmieniającego rozporządzenie w sprawie przyjęcia Uzupelnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Transport na lata 2004-2006.*

Podczas posiedzenia prezydium KK zapoznało się z informacją o wytycznych Organizacji Wspólnoty Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dla przedsiębiorstw międzynarodowych.

Sekretarz KK Małgorzata Franczyk zrelacjonowała przebieg ostatniego spotkania Rady Programowej „Tygodnika Solidarność”.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 8.03.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 58/05

ws. opinii o projekcie ustawy MPS o zmianie ustawy o zatrudnieniu socjalnym oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do projektu ustawy Ministra Polityki Społecznej o zmianie ustawy o zatrudnieniu socjalnym oraz o zmianie niektórych innych ustaw:

- 1) art. 2 - w ustawie z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w art.7 w dodanym pkt 13 należy powołać się na art. 13 ust. 5a ustawy o zatrudnieniu socjalnym.
- 2) w ustawie o zatrudnieniu socjalnym w art. 2 pkt 9 przy definicji zasiłku dla bezrobotnych należy się powołać na ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Decyzja Prezydium KK nr 59/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MENiS zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowej uczelni zawodowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagrodzenia za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowej uczelni zawodowej.

Decyzja Prezydium KK nr 60/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MENiS zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni państwowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagrodzenia za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni państwowych.

Decyzja Prezydium KK nr 61/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Oddziału Zarządu Regionu Warmińsko – Mazurskiego NSZZ „Solidarność” w Ostródzie wyraża zgodę na nadanie rondy przy zbiegu ulic Grunwaldzkiej i Władysława Jagiełły w Ostródzie imienia NSZZ „Solidarność”.

Komunikat

Sytuację w sektorze paliwowo-energetycznym w regionie konińsko-tureckim omawiano podczas posiedzenia prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” 08 marca 2005 r. w Gdańsku. W posiedzeniu prezydium KK udział wzięli przedstawiciele Zarządu Regionu Konińskiego z przewodniczącym Zdzisławem Nowakowskim oraz związkowcy z Zespołu Elektrowni Pątnów Adamów Konin S.A. i Kopalń Węgla Brunatnego „Adamów” i „Konin”. Związki zawodowe ostrzegają, że obecna sytuacja w ZE PAK S.A. i obu kopalniach grozi likwidacją 11 tysięcy miejsc pracy, co w konsekwencji doprowadzi do degradacji gospodarczej i społecznej całego regionu, gdzie już dzisiaj bezrobocie sięga 25 procent. Przyczyną problemów jest nierealizowanie programu inwestycyjnego gwarantowanego przez Elektrim S.A. w umowie prywatyzacyjnej, a przy tym zupełny brak nadzoru skarbu państwa. Związkowcy żądają od Ministra Skarbu podjęcia natychmiastowej interwencji.

Opiniując projekt ustawy Ministra Polityki Społecznej o *zmianie ustawy o zatrudnieniu socjalnym oraz o zmianie niektórych innych ustaw* prezydium KK zgłosiło uwagi szczegółowe.

Nie wniesiono uwag do projektów rozporządzeń Ministra Edukacji Narodowej i Sportu zmieniających rozporządzenia w sprawach *warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowej uczelni zawodowej oraz (...) uczelni państwowych*.

Prezydium KK na wniosek Oddziału Zarządu Regionu Warmińsko-Mazurskiego NSZZ „Solidarność” w Ostródzie wyraziło zgodę na nadanie rondy przy zbiegu ulic Grunwaldzkiej i Władysława Jagiełły w Ostródzie imienia NSZZ „Solidarność”.

Podczas posiedzenia zapoznano się z projektem działań informacyjno-szkoleniowych związku na temat mobbingu w zakładach pracy.

Ustalono także harmonogram przygotowań do roboczego XIX Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” planowanego na październik br.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 15.03.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 62/05

ws. opinii o autopoprawce do rządowego projektu ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu autopoprawki do rządowego projektu ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych:

- art. 2 pkt 8 – nie wyrażamy zgody na wykluczenie związków zawodowych z grona organizacji pozarządowych w rozumieniu tego projektu ustawy. Takie rozwiązanie wyklucza związki zawodowe m.in. z aktywnego udziału w wojewódzkich czy powiatowych radach działających na rzecz osób niepełnosprawnych o czym mowa w art. 75.
- art. 4 ust. 4 – proponowana definicja lekkiego stopnia niepełnosprawności, a w szczególności zawarta w niej konieczność pomocy innych osób, w znaczny sposób przyczyni się do ograniczenia liczby osób kwalifikujących się do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Może mieć to taki skutek, iż pomocy wynikającej z ustawy zostaną pozbawione osoby, którym pomoc ta jest niezbędna z powodu posiadanej niepełnosprawności dającej się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocowe lub środki techniczne a nie wymagających pomocy innych osób.
- art. 54 ust. 3 pkt. 4 – po wyrazie „przeznaczania” dopisać wyrazy „co najmniej 20%”. Bez określenia minimum istnieje zagrożenie, iż na ten cel przekazywane będą sumy symboliczne.
- art. 60 – podobnie jak w art. 92 zaproponowane wysokości wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych uprawniające do ulg lub zwolnień od podatków rolnego, leśnego i od nieruchomości są zawyżone. (patrz uwagi do art. 92).
- art. 61 ust. 1 pkt 1 – po wyrazach „i usług rehabilitacyjnych” dopisać wyrazy „w kwocie co najmniej 30% środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych”. Bez określenia minimum istnieje zagrożenie, iż na ten cel przekazywane będą sumy symboliczne.
- art. 63. - wnioskujemy o wykreślenie zastrzeżenia iż pomocy dla pracodawcy polegającej na finansowaniu kosztów udziela się w odniesieniu do części kosztów niesfinansowanych ze środków publicznych. Uzasadnienie wniosku znajduje się w liście do Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych z 13 stycznia 2005 roku o numerze DPS/104/05.
- art. 64 ust. 4 – pragniemy zauważyć, iż zaproponowane kwoty dofinansowań najslabiej promują zatrudnianie osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności gdyż kwoty dofinansowań dla tych stopni zmniejszają się w latach 2005 – 2008 o 25% minimalnego wynagrodzenia. Kwota dofinansowania do zatrudniania osób zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności zmniejsza się w latach 2005-2008 o 10% minimalnego wynagrodzenia. Dlatego proponujemy zmniejszenie tej różnicy i ustalenie obniżenia dofinansowania w roku 2008 i w latach następnych na poziomie odpowiednio 120% minimalnego wynagrodzenia dla osób zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności oraz 100% minimalnego wynagrodzenia dla osób zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.
- art. 92 ust. 2d lit a do c – zaproponowane wysokości wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych uprawniające do przekazywania kwot zaliczek na podatek od przychodów osób niepełnosprawnych na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych są znacznie zawyżone. Skoro nawet pracodawca realizujący zatrudnienie chronio-

ne wymagające uzyskania 50% wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych nie jest uprawniony do pełnego przekazania zaliczek, należy takie wsparcie uznać za iluzoryczne, gdyż mało który pracodawca będzie mógł z niego skorzystać. Dlatego proponujemy obniżyć wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych uprawniający do przekazywania zaliczek na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych, przyjmując wysokość maksymalną 50% a nie 75% i odpowiednio niższe pozostałe wskaźniki uprawniające do częściowego przekazania zaliczek.

- art. 100 – wykreślić wyrazy „ do dnia 30 czerwca 2007 r.” – z uzasadnienia wynika iż planowana jest reforma systemu orzekania o niepełnosprawności. Z uwagi na brak ustawowego uregulowania tej reformy oraz możliwość przesunięcia jej w czasie uważamy za nieuzasadnione przyjmowanie materialnego terminu utraty równoważności orzeczeń wydanych przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odpowiednio ze stopniami niepełnosprawności. Określenia daty utraty równoważności orzeczeń należy dokonać w momencie ustawowego wprowadzania postanowień reformy.
- art. 114 – data wejścia w życie ustawy powinna być poprzedzona odpowiednio długim okresem, umożliwiającym wszystkim zainteresowanym przygotowanie się do zmian jakie projekt niesie. Wejście w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia nie spełnia tego wymogu.
- Odnotowaliśmy brak możliwości dofinansowania składek na ubezpieczenie społeczne dla osób niepełnosprawnych. Odejście od tego sposobu wspierania zatrudnienia osób niepełnosprawnych uważamy jako zmianę czysto fiskalną a nie systemową i nie możemy wyrazić na nią zgody.

pozytywną opinię Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” warunkuje uwzględnieniem powyższych uwag.

Decyzja Prezydium KK nr 63/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM w sprawie obowiązków informacyjnych funduszy emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie obowiązków informacyjnych funduszy emerytalnych, będącego realizacją delegacji ustawowej, wprowadzonej ustawą z dnia 28 sierpnia 1997 roku o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. nr 159 poz. 1667).

Decyzja Prezydium KK nr 64/05

ws. dotacji finansowej

(do użytku służbowego)

Apel

Prezydium KK ws. obchodów 25. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”

Wydarzenia polskiego Sierpnia 1980 roku, powstanie NSZZ „Solidarność” zmieniły bieg historii kraju, Europy i Świata. Pokojowy ruch „Solidarności” z Lechem Wałęsą na czele był podziwiany i popierany przez cały świat, stając się źródłem dumy i poczucia godności Polaków.

Rzeczą niezwyklej wagi jest aby rola Polski w obaleniu komunizmu i pojałtańskiego podziału Europy nie zacierala się w pamięci społeczeństw i narodów.

Ataki na Lecha Wałęsę i „Solidarność” szkodzą Polsce i jej wizerunkowi w świecie.

NSZZ „Solidarność” zwraca się z apelem do wszystkich osób i środowisk, dla których patriotyzm i miłość Ojczyzny są wartościami nadrzędnymi, aby obchody 25. rocznicy wydarzeń Sierpniowych nie stawały się polem bieżących sporów.

Polacy zasługują na uroczyste i godne obchody 25. rocznicy podpisania porozumień i powstania „Solidarność”.

Komunikat

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” obradujące 15 marca 2005 r. w Gdańsku zwróciło się z apelem do wszystkich osób i środowisk, dla których patriotyzm i miłość Ojczyzny są wartościami nadrzędnymi, aby obchody 25. rocznicy wydarzeń Sierpniowych nie stawały się polem bieżących sporów. Wydarzenia polskiego Sierpnia 1980 roku, powstanie NSZZ „Solidarność” zmieniły bieg historii kraju, Europy i Świata. Pokojowy ruch „Solidarność” z Lechem Wałęsą na czele był podziwiany i popierany przez cały świat, stając się źródłem dumy i poczucia godności Polaków - czytamy w treści apelu. Rzeczą niezwyklej wagi jest, aby rola Polski w obaleniu komunizmu i pojałtańskiego podziału Europy nie zacieśniała się w pamięci społeczeństw i narodów. Ataki na Lecha Wałęsę i „Solidarność” szkodzą Polsce i jej wizerunkowi w świecie. Polacy zasługują na uroczyste i godne obchody 25. rocznicy podpisania porozumień i powstania „Solidarność”.

Podczas posiedzenia prezydium KK zaopiniowało rządowy projekt ustawy o *wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych* zgłaszając do niego szereg uwag szczegółowych. Zakwestionowano m. in. wykluczenie związków zawodowych z grona organizacji pozarządowych w rozumieniu tego projektu. Takie rozwiązanie pozbawia związki zawodowe możliwości aktywnego udziału w pracach wojewódzkich czy powiatowych rad działających na rzecz osób niepełnosprawnych.

Nie zgłoszono zastrzeżeń do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w *sprawie obowiązków informacyjnych funduszy emerytalnych*.

Prezydium KK omówiło wyczerpująco stan systemu ubezpieczeń społecznych przygotowując się do planowanej debaty w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 22.03.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 65/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie sposobu ustalania progu wsparcia dochodowego rodzin

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie sposobu ustalania progu wsparcia dochodowego rodzin.

Decyzja Prezydium KK nr 66/05

ws. kompensaty zaległości składkowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 67/05

ws. kompensaty zaległości składkowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 68/05

ws. kompensaty zaległości składkowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 69/05

ws. kompensaty zaległości składkowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 70/05

ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 71/05

ws. dotacji finansowej

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 72/05

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 73/05

ws. umowy pożyczki dla Funduszu Gospodarczego

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 74/05

ws. udzielenia pełnomocnictwa do wykonania czynności w imieniu NSZZ „Solidarność” dotyczących Funduszu Gospodarczego sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając w oparciu o uchwałę KK NSZZ „Solidarność” nr 622/98 udziela pełnomocnictwa Stefanowi Kubowiczowi - Skarbnikowi KK do wykonania czynności w imieniu NSZZ „Solidarność” dotyczących Funduszu Gospo-

darczego sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku obejmujących następujący porządek obrad Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (w tym podjęcie uchwał):

1. Otwarcie obrad i wybór Przewodniczącego Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników
2. Podjęcie uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania Zarządu z działalności Spółki za rok obrotowy 2004
3. Podjęcie uchwały o udzieleniu członkom Zarządu Spółki absolutorium z wykonania przez nich obowiązków za rok obrotowy 2004
4. Podjęcie uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2004
5. Podjęcie uchwały o pokryciu straty bilansowej Spółki za rok obrotowy 2004
6. Podjęcie uchwały o przyjęciu sprawozdania Rady Nadzorczej Spółki z działalności za rok obrotowy 2004 oraz dokonanej przez Radę Nadzorczą oceny sprawozdania finansowego za ten rok
7. Podjęcie uchwały o udzieleniu członkom Rady Nadzorczej absolutorium z wykonania przez nich obowiązków za rok obrotowy 2004
8. Zamknięcie obrad

Do podpisania pełnomocnictwa upoważniającego Stefana Kubowicza do wykonania ww. czynności Prezydium KK NSZZ „Solidarność” upoważnia:

1. Macieja Jankowskiego – Zastępcę Przewodniczącego KK NSZZ „Solidarność”
2. Jerzego Langer - Zastępcę Przewodniczącego KK NSZZ „Solidarność”

Decyzja Prezydium KK nr 75/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” „POLMOR” Sp. z o.o. w Bytowie przy akceptacji Zarządu Regionu Śląskiego wyraża zgodę na nadanie rondu u zbiegu ulic Domańskiego, Gdańskiej i Przemysłowej w Bytowie imienia NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 76/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Śląskiego Opolskiego wyraża zgodę na umieszczenie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na skrzydle motolotni Pana Mieczysława Walkiewicza.

Decyzja Prezydium KK nr 77/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w filmie fabularnym pt. „Oda do radości” reżyserowanym przez studentów Łódzkiej Szkoły Filmowej.

Komunikat

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” obradujące 22 marca 2005 r. w Gdańsku zapoznało się z informacjami o podziale środków Krajowego Funduszu Pomocy dla członków NSZZ „Solidarność” szykanowanych za działalność związkową oraz Funduszu Wspierania Statutowych Zadań Związku.

Zapoznano się także ze sprawozdaniem Zarządu Funduszu Gospodarczego o sytuacji spółki.

Opiniując projekt rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej *ws. sposobu ustalania prognozy wsparcia dochodowego rodzin* prezydium KK nie wniosło do niego uwag.

Prezydium KK, na wniosek Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” „POLMOR” Sp. z o. o. w Bytowie, przy akceptacji Zarządu Regionu Słupskiego, wyraziło zgodę na nadanie rondu u zbiegu ulic Domańskiego, Gdańskiej i Przemysłowej w Bytowie imienia NSZZ „Solidarność”.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 30.03.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 78/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGIP w sprawie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy przy zabezpieczaniu i usuwaniu wyrobów zawierających azbest oraz programu szkolenia w zakresie bezpiecznego użytkowania takich wyrobów

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy przy zabezpieczaniu i usuwaniu wyrobów zawierających azbest oraz programu szkolenia w zakresie bezpiecznego użytkowania takich wyrobów.

Jednocześnie Prezydium KK podtrzymuje swoją opinię wyrażoną w piśmie z dnia 19.08.2003 r. do Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej dotyczącą konieczności ujednolicenia przepisów dotyczących azbestu, tak aby treść obu rozporządzeń tj. rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie sposobu i warunków bezpiecznego użytkowania i usuwania wyrobów zawierających azbest oraz obecnie nowelizowanego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy przy zabezpieczaniu i usuwaniu wyrobów zawierających azbest oraz programu szkolenia w zakresie bezpiecznego użytkowania takich wyrobów była przedmiotem jednego aktu prawnego.

Umieszczenie w jednym rozporządzeniu wszystkich spraw dotyczących bezpiecznego użytkowania, zabezpieczania i usuwania wyrobów zawierających azbest stworzy lepsze warunki do praktycznego korzystania z tych przepisów.

Decyzja Prezydium KK nr 79/05

ws. wykreślenia MKK z rejestru MKK

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na mocy uchwały KK nr 29/04 skreśliła z rejestru Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną przy Grupie Kapitałowej Zakład Energetyczny Płock S.A. zarejestrowaną pod nr 46 w Krajowym Rejestrze MKK, w związku ze zmianą statusu prawnego Grupy Kapitałowej Zakład Energetyczny Płock S.A.

Decyzja Prezydium KK nr 80/05

ws. rejestracji MKK przy Koncernie Energetycznym ENERGA S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 29/04, rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” przy Koncernie Energetycznym ENERGA S.A.

MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „71”.

Decyzja Prezydium KK nr 81/05

ws. reprezentanta NSZZ „Solidarność” do prac w Komitecie Monitorującym dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyznacza Stefana Kubowicza jako reprezentanta NSZZ „Solidarność” do prac w Komitecie Monitorującym dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

KOMUNIKAT PRASOWY PO ROZPRAWIE W SPRAWIE KONSTYTUCYJNOŚCI NIEKTÓRYCH PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH ZASAD UZYSKIWANIA ŚWIADCZEŃ PRZEDEMERYTALNYCH

30 marca 2005 r. o godz. 12:00 Trybunał Konstytucyjny rozpoznał połączone wnioski Grupy posłów na Sejm RP, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Rady Powiatu Bydgoskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rady Gminy Kochanowice w sprawie konstytucyjności niektórych przepisów dotyczących zasad uzyskiwania świadczeń przedemerytalnych.

Trybunał orzekł, że art. 3 pkt 14 lit f) ustawy nowelizującej z dnia 17 grudnia 2001 r., ustalający nowe brzmienie art. 37k ust. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, w części w jakiej zawiera zwrot „w dniu 7 listopada 2001 r.” uzależniający prawo do świadczenia przedemerytalnego pracowników byłych państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej od posiadania w tym dniu statusu bezrobotnego, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji. Trybunał orzekł także, że art. 11 ust. 2 tejże ustawy nowelizującej, w części zawierającej zwrot: „zarejestrowały się w powiatowym urzędzie pracy i”, który wyłącza możliwość nabycia prawa do świadczenia na dotychczasowych zasadach przez osoby, które przed dniem wej-

ścia w życie ustawy spełniły warunki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego lecz nie zarejestrowały się w powiatowym urzędzie pracy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji. Ponadto Trybunał postanowił umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie ze względu na utratę mocy obowiązującej zakwestionowanych przepisów.

Trybunał Konstytucyjny uznał, że zakwestionowane przepisy wprowadziły z mocą wsteczną dodatkowe warunki nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, które nie mogły być spełnione przez ich adresatów. Przed wejściem w życie zakwestionowanych przepisów świadczenia przedemerytalne uzyskiwały wszystkie te osoby, które spełniały warunki do ich nabycia. Tymczasem art. 11 ust. 2 ustawy nowelizującej uzależnił prawo do zasiłku przedemerytalnego przyznanego „na dotychczasowych zasadach” od zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy przed wejściem w życie ustawy nowelizującej (tj. przed 1 stycznia 2002 r.). W praktyce, przewidziane w ustawie trzydniowe *vacatio legis* (ogłoszenie ustawy nastąpiło 29 grudnia 2001 r., zaś weszła ona w życie 1 stycznia 2002 r.) uniemożliwiło spełnienie tego warunku. Zdaniem

Trybunału ustawodawca nie zapewnił odpowiedniego okresu dostosowawczego, który umożliwiłby skarżącym przystosowanie się do nowej regulacji oraz realizację ich praw. Wprowadzenie z mocą wsteczną dodatkowej przesłanki nabycia uprawnienia gwarantowanego ustawą narusza zasadę demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji). Ponadto naruszona została zasada ochrony praw nabytych, będąca elementem składowym zasady zaufania obywatela do państwa i stanowionego przezeń prawa (art. 2 Konstytucji).

Zdaniem Trybunału, z podobnym brakiem poszanowania praw nabytych występuje w przypadku pracowników byłych PPGR, którzy w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej (1 stycznia 2002 r.) nie mieli szansy na spełnienie retroaktywnego warunku nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, jakim było posiadanie

statusu bezrobotnego w dniu 7 listopada 2001 r. Wadliwość tych przepisów wynika ze złego operowania przepisami intertemporalnymi, braku właściwej *vacatio legis* oraz wprowadzenia wobec osób, które już nabyły uprawnienia do zasiłków i świadczeń przedemerytalnych dodatkowych wymogów, niewykonalnych w wyznaczonym terminie. Wiążące się z powyższą wadliwością pozbawienie obywateli prawa do świadczeń należnych, narusza zasady zaufania do państwa i prawa (art. 2 Konstytucji).

Rozprawie przewodniczył sędzia TK Adam Jamróz, a sprawozdawcą był sędzia TK Marek Mazurkiewicz.

Wyrok jest ostateczny, a jego sentencja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw.

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w lutym 2005 r.

Wyszczególnienie	I 2005*		II 2005			I-II 2005
	I 2004-100	XII 2004-100	II 2004-100	XII 2004-100	I 2005-100	I-II 2004-100
O G towarów i usług	103,7	100,1	103,6	100,0	99,9	103,7
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	105,9	99,9	105,2	99,6	99,8	105,6
Żywność i napoje bezalkoholowe	106,7	99,8	105,9	99,5	99,7	106,3
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	102,2	100,1	102,2	100,2	100,1	102,2
Odzież i obuwie	95,4	98,2	95,4	96,7	98,5	95,4
Mieszkanie	104,6	101,0	104,5	101,1	100,1	104,6
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	105,0	101,2	105,0	101,4	100,2	105,0
w tym nośniki energii	103,7	101,7	103,7	101,7	100,0	103,7
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	102,7	100,1	102,6	100,2	100,1	102,6
Zdrowie	102,7	101,3	102,7	101,4	100,1	102,7
Transport	105,4	98,4	105,4	99,0	100,6	105,4
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	109,9	96,9	110,2	98,1	101,2	110,0
Łączność	99,5	100,0	99,5	100,0	100,0	99,5
Rekreacja i kultura	100,2	100,4	100,6	100,4	100,0	100,4
Edukacja	103,9	100,1	103,8	100,1	100,0	103,9
Restauracje i hotele	104,5	100,2	104,6	100,4	100,2	104,6
Inne towary i usługi	101,4	100,2	101,4	100,2	100,0	101,4

Mieszkania oddane do użytkowania ^{a)} w okresie I-II 2005 r.

Formy budownictwa	2005				
	liczba mieszkań	II		I-II	
		2004-100	I 2005 - 100	Liczba mieszkań	I-II 2004-100
Ogółem	7933	105,0	82,1	17594	93,9
Spółdzielcze	437	56,1	55,2	1228	82,0
Indywidualne	5033	110,6	85,3	10934	91,9
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	1923	112,6	77,4	4407	111,9
Pozostałe ^{b)}	540	104,2	111,3	1025	72,7

a) Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych.

b) Zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe

Źródło: GUS

BIURO PEŁNOMOCNIKA DS. OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

KONIEC PRAC ZESPOŁU EKSPERTÓW

Na wspólnym posiedzeniu, zespołu problemowego KT ds. polityki gospodarczej i rynku pracy oraz zespołu problemowego KT ds. ubezpieczeń społecznych, które odbyło się w dniu 6 października 2004 r. omawiano rządowy projekt ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych. Partnerzy społeczni, na wniosek Przewodniczącego Zespołu KT ds. polityki gospodarczej i rynku pracy ustalili, że oceną przedstawionego projektu ustawy zajmie się zespół ekspertów z poszczególnych organizacji, przy udziale przedstawicieli

cieli rządu. 7 marca 2005 r. na posiedzeniu zespołu dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych przedstawił materiał będący rządowym podsumowaniem prac zespołu. Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu przedstawiając materiał powoływał się na naciski ze strony Ministerstwa, by kończyć prace zespołu. Eksperti odmówili uznania opracowania za wspólne dla zespołu, zaznaczając, że część spornych zagadnień nie została w nim ujęta.

Tekst podsumowania poniżej.

Podsumowanie prac Zespołu Ekspertów Zespołu Problemowego ds. Ubezpieczeń Społecznych Komisji Trójstronnej

Zespół Ekspertów został powołany przez Zespół problemowy ds. Ubezpieczeń Społecznych Komisji Trójstronnej. W Zespole Ekspertów zasiadali przedstawiciele administracji rządowej oraz następujących organizacji:

- Konfederacja Pracodawców Polskich,
- KK NSZZ „Solidarność”,
- Polska Organizacja Pracodawców Prywatnych,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Polska Konfederacja Pracodawców Polskich,

- Federacja Związków Zawodowych Osób Niepełnosprawnych i Pracowników Zakładów Pracy Chronionej,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Business Centre Club

Odbyło się 7 posiedzeń Zespołu (03.11.04r., 16.11.04r., 25.11.04r., 02.12.04r., 06.12.04r., 13.12.04r. i 01.02.05r.)

Zgodnie z ustaleniami przewodniczącym posiedzeń byli kolejno przedstawiciele strony rządowej, organizacji pracodawców i organizacji związkowych.

Przedmiotem dyskusji był projekt ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych.

Zaproponowano, aby w:

Art. 2 pkt. 7 – została zachowana definicja niepełnosprawności określona w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z 27 sierpnia 1997r., jako pełniejsza od zaproponowanego w projekcie.

Art. 2 pkt. 9 – w definicji organizatora turnusu wykreślić wymóg prowadzenia działalności na rzecz osób niepełnosprawnych przez 2 lata przed uzyskaniem wpisu do rejestru, natomiast wymóg taki wprowadzić do art. 29 ust. 2, w którym jest mowa o rejestrze prowadzonym przez wojewodę.

Zwrócono uwagę na konieczność doprecyzowania **art. 2 pkt. 21** w kontekście art. 12 ust 3 – zaproponowano, aby zapis brzmiał „właściwy organ administracji samorządowej tworzy zespół”.

Art. 2 pkt. 23 – w definicji WTZ uwzględnić rehabilitację zawodową (przyjąć definicję w obecnie obowiązującym brzmieniu, tj. jak w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z 27 sierpnia 1997r.).

Art. 22 ust.2 – dodać pkt. 6, umożliwiającą wdrażanie różnych działań na rzecz włączania osób niepełnosprawnych w otwarty rynek pracy oraz świadczenie im pomocy w pierwszym okresie zatrudnienia - na podstawie programów ustalonych w drodze rozporządzenia ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego.

Umieścić definicję zatrudnienia chronionego, zgodną z rozporządzeniem Komisji (WE) z dnia 05.12.2002r. nr 2204/2002.

Art. 23 ust. 1 - przywrócić dotychczasową definicję rehabilitacji społecznej oraz uzupełnić ją w ust. 2 o pkt. 4 – „Zdobywanie umiejętności funkcjonalnych w zależności od stopnia niepełnosprawności”. Dotychczasowy punkt 4 miałby nr 5.

Art. 39 - przywrócić dotychczas obowiązujące zasady korzystania przez osoby niepełnosprawne z uprawnień pracowniczych.

Art. 40 – zmienić brzmienie zdania wstępnego, czego skutkiem byłoby zachowanie uprawnień osób niepełnosprawnych, o których mowa w ust. 2.

Art. 41 ust. 2 - uszczegółowić przepis poprzez dodanie po wyrazach „Programy, o których mowa w ust. 1” wyrazów „w szczególności”. Umożliwi to opracowanie również programów innych niż programy pomocy publicznej.

Art. 46 ust. 1 - w zdaniu „... zatrudniającego ogółem co najmniej 20 pracowników” zmienić liczbę 20 na 25.

Art. 56 ust. 1 pkt. 5 – zmienić brzmienie przepisu na „zatrudniania pracownika lub pracowników pomagających pracownikowi lub pracownikom niepełnosprawnym”

Art. 57 – dodać ust 5 w brzmieniu „W przypadku, gdy kwota miesięcznego dofinansowania przekracza kwotę miesięcznego wynagrodzenia osiąganego przez pracownika niepełnosprawnego pracodawca przekazuje różnicę pomiędzy kwotą miesięcznego dofinansowania a kwotą tego wynagrodzenia na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych, z przeznaczeniem na indywidualną pomoc dla pracowników niepełnosprawnych zatrudnionych u pracodawcy tworzącego zakładowy fundusz” przekazuje nadwyżkę na rachunek funduszu z przeznaczeniem na pomoc indywidualną”. Nowe brzmienie tego przepisu pozwalałoby wykorzystać powstającą nadwyżkę przekazanego dofinansowania nad kosztami wynagrodzenia jedynie w sytuacji, gdy pracodawca prowadzi zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Art. 61 – nadać nowe brzmienie, określające obowiązki i uprawnienia pracodawcy zapewniającego zatrudnienie chronione.

Art. 63 ust 2 pkt 1 lit a – nadać nowe brzmienie, zgodne z ordynacją podatkową: „posiada zaległości w zobowiązaniach wobec Funduszu przekraczające 100 zł”.

Art. 64 ust 8 i art. 57 – wprowadzić przepisy zgodne z Porozumieniem z dnia 10 listopada 2004r. zawartym pomiędzy Ministrem Polityki Społecznej a ogólnopolskimi organizacjami pozarządowymi zrzeszającymi pracodawców prowadzących zakłady pracy chronionej.

Art. 65 ust. 2 – uzupełnić przepis poprzez dodanie słów „w szczególności”, co umożliwi opracowanie również programów innych niż programy pomocy publicznej.

Art. 70 ust 1 pkt. 1 – nadać nowe brzmienie, poprzez skreślenie wyrazów „pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych”.

Art. 79 ust 3 – uwzględniono możliwość dalszego działania Rady Nadzorczej po zakończeniu kadencji do czasu powołania nowej Rady (na okres nie dłuższy niż 3 miesiące).

Art. 92 pkt. 4 ppkt. 2d – zwiększyć liczbę zatrudnionych pracowników ogółem z 20 na 25.

Art. 99 – dodać ust. 7 zapewniający ważność orzeczeń wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy do czasu utraty ważności tych orzeczeń.

Art. 100 – zmienić brzmienie artykułu w związku z wycofaniem się z zasadniczych zmian w systemie orzekania, zapewniając możliwość „przekładania” orzeczeń wydanych w systemie ZUS-owskim na orzeczenia o stopniu niepełnosprawności w okresie do 30.06.2007r.

Art. 114 – zmienić daty wejścia w życie ustawy: po upływie 30 dni od ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Pozostałe propozycje w zakresie orzecznictwa, turnusów rehabilitacyjnych, warsztatów terapii zajęciowej oraz funkcjonowania Krajowej Rady Konsultacyjnej ds. Osób Niepełnosprawnych i Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych stały się bezprzedmiotowe, w związku z uwzględnieniem w projekcie autopoprawki obecnie obowiązujących przepisów.

Niewielkie zmiany w orzecznictwie mają charakter porządkujący i usprawniający obecny system:

Zmiana definicji stopni niepełnosprawności (*efekt uzgodnień ekspertów w dziedzinie orzecznictwa*) – *uwzględnienie biologicznych i społecznych kryteriów przy ustalaniu ograniczeń w aktywności osoby z naruszoną sprawnością organizmu,*

Wprowadzenie instytucji zamiejscowych składów orzekających – *zgodnie z jego przeznaczeniem (dla celów ulg i uprawnień lub dla celów zatrudnienia)*

Usystematyzowanie wskazań zawieranych w orzeczeniu – *zgodnie z jego przeznaczeniem (dla celów ulg i uprawnień lub dla celów zatrudnienia)*

Zapewnienie w 2 – letnim okresie przejściowym – możliwości stosowania „przekładek” dla orzeczeń wydawanych w systemie ZUS

Zaproponowano, aby przedyskutować na forum Zespołu problemowego ds. Ubezpieczeń Społecznych Komisji Trójstronnej przepisy, odnośnie których w części nie osiągnięto konsensusu:

Art. 2 pkt. 10 – uzupełniono katalog osób nie będących w stanie podjąć pracy na otwartym rynku pracy o młode osoby dotąd niepracujące, długotrwale bezrobotne lub poszukujące pracy, oraz o osoby niepełnosprawne w wieku 50 lat i więcej. Ponadto w ppkt. c wyrazy „od dnia” zastąpiono wyrazami „przed dniem”.

Nie osiągnięto konsensusu w sprawie bezterminowego zaliczenia osób w wieku 50 lat i więcej do osób nie będących w stanie podjąć pracy na otwartym rynku pracy. *Strona rządowa nie zgodziła się z propozycją uzasadniając, że konstrukcja przepisu zakłada ochronę osób w szczególnej sytuacji przez okres 12 miesięcy od dnia zatrudnienia.*

Nie uzgodniono także postulatu dotyczącego uzupełnienia katalogu osób nie będących w stanie podjąć pracy na otwartym rynku pracy o osoby zaliczone do lekkiego stopnia niepełnosprawności będące pracownikami zakładów pracy chronionej w dniu wejścia w życie ustawy. *Zdaniem strony rządowej powodowałoby to uprzywilejowaną pozycję tych osób w stosunku do innych osób z lekkim stopniem niepełnosprawności.*

Art. 62 ust. 1 – eksperci strony społecznej zaproponowali dopisanie spółdzielni socjalnych i przedsiębiorców jako organów mogących tworzyć zakłady aktywności zawodowej.

Uzgodniono dopisanie spółdzielni socjalnych.

Nie osiągnięto konsensusu w sprawie dopisania przedsiębiorców jako organów mogących utworzyć ZAZ. *Strona rządowa stanęła na stanowisku, iż istnieje możliwość utworzenia ZAZ-u z inicjatywy w/w jednostek np. poprzez utworzenie fundacji.*

Propozycje zapisów, wobec których eksperci strony społecznej i eksperci strony rządowej wyrazili odrębne opinie:

Ekspertki strony społecznej zaproponowały, aby w definicji kosztów płacy (**art. 2 pkt 4**) zastąpić wyraz „oraz” wyrazem „wraz” – w celu wyraźnego zaznaczenia, że kosztami płacy jest wynagrodzenie i obowiązkowe składki na ubezpieczenie społeczne traktowane łącznie. *Strona rządowa nie zgodziła się z tą propozycją, gdyż taka zmiana spowodowałaby wyłączenie niektórych składek z kosztów płacy.*

W art. 42 ust. 4 eksperci strony społecznej zaproponowali skrócenie terminu osiągnięcia przez państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne będące jednostkami budżetowymi, zakładami budżetowymi albo gospodarstwami pomocniczymi, instytucji kultury oraz jednostek organizacyjnych zajmujących się statutowo ochroną dóbr kultury uznanych za pomnik historii, 6% wskaźnika zatrudnienia o 1 rok. *Według strony rządowej wprowadzenie tej propozycji oznaczałoby krótki okres dochodzenia do sześcioprocentowego wskaźnika przez jednostki określone w artykule.*

W art. 47 ust. 2 dotyczącym wypadku przy pracy z winy pracownika eksperci strony społecznej (przedstawiciele organizacji pracodawców) zaproponowali uzupełnienie przepisu w celu wyeliminowania wątpliwości związanych z procedurami udowodnienia przez pracodawcę okoliczności wypadku. *Zdaniem strony rządowej podobne sformułowania znajdują się również w innych przepisach odnoszących się do tych kwestii i nie budzą wątpliwości.*

W art. 48 ust 6 oraz w **art. 51** eksperci strony społecznej zaproponowali wprowadzenie rozwiązania dwuinstancyjnego w sprawie odwołań od decyzji Prezesa PFRON dotyczących wpłat na PFRON.

Strona rządowa stanęła na stanowisku, iż Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych funkcjonuje na poziomie administracji centralnej – będzie przysługiwał wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa PFRON i skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego w celu skrócenia czasu toczącego się postępowania.

Art. 58 ust. 4 – eksperci strony społecznej (przedstawiciele organizacji pracodawców) zaproponowali zapis „W wypadku niezgodnienia salda SOD, Fundusz wypłaca dofinansowanie w wysokości niekwestionowanej”. *Strona rządowa stanęła na stanowisku, iż obowiązujące przepisy pozwalają na uzyskanie pomocy w uzgodnionej wysokości oraz dalsze procedowanie nad sporną kwotą. Postępowanie w sprawie ustalenia wysokości miesięcznego dofinansowania jest postępowaniem administracyjnym, gdzie Prezes Zarządu PFRON wydaje decyzje o jego ustaleniu, natomiast pracodawcy przysługiwac będzie odwołanie do ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego.*

Art. 60 ust. 2 – eksperci strony społecznej (przedstawiciele organizacji związkowych) zaproponowano obniżenie wskaźników zatrudnienia osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności przez jednostki, które mogą tworzyć zakłady aktywności zawodowej. Maksymalny wskaźnik powinien wynosić 60%. W ust. 2 pkt. 2 lit. a zaproponowano, aby wskaźnik obniżyć do 25%, w ust. 3 pkt. 1 do 30%, w ust 3 pkt. 2 do 60%. *Strona rządowa nie zgodziła się z propozycją, ponieważ wielkości te zostały uzgodnione z Ministerstwem Finansów. Ze względu na skutki dla budżetu jednostek samorządowych nie jest możliwa zmiana tego przepisu.*

W art. 63 ust 2 pkt. 3 – przedstawiciele organizacji związkowych strony społecznej zespołu ekspertów uznali, iż pozbawienie pracodawców wsparcia z tytułu zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych, którzy ukończyli 60 lat kobiety i 65 lat mężczyźni oraz byłych funkcjonariuszy służb mundurowych z ustalonych prawem do renty lub emerytury, z uprawnień przysługujących pracodawcom z tytułu zatrudnia-

nia takich osób niepełnosprawnych jest przepisem dyskryminującym w stosunku do tych osób. *Zdaniem strony rządowej przepis nie dyskryminuje tych osób, lecz wiąże się z pomocą dla pracodawców.*

Art. 77 – eksperci strony społecznej zaproponowali, aby nadzór nad PFRON wyłączyć z gestii ministra i powierzyć Radzie Nadzorczej, a ponadto, skoro środki PFRON pochodzą z wpłat pracodawców, powinni mieć oni wpływ na ich wydatkowanie. *Strona rządowa nie zgodziła się z tą propozycją uzasadniając, że PFRON jest państwowym funduszem celowym a nie prywatnym funduszem pracodawców.*

Art. 85 – na postulat ekspertów strony społecznej dotyczącej połączenia delegacji (ust. 9 i 10) nie zgodziła się strona rządowa, ponieważ w jednym rozporządzeniu nie można łączyć całkowicie odrębnych merytorycznie spraw.

Art. 104 ust 1 – eksperci strony społecznej zaproponowali przedłużenie okresu przejściowego do 31 grudnia 2006r. *Zdaniem strony rządowej byłoby to naruszeniem Porozumienia z dnia 10 listopada 2004r. zawartym pomiędzy Ministrem Polityki Społecznej a ogólnopolskimi organizacjami pozarządowymi zrzeszającymi pracodawców prowadzących zakłady pracy chronionej.*

LIST DO PEŁNOMOCNIKA RZĄDU DS. OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

W dniu 13 stycznia br. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wysłała list do Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych w sprawie przywrócenia dofinansowań do wynagrodzeń dla osób niepełnosprawnych pracujących w jednostkach opłacanych ze środków publicznych.

Pan Leszek Zieliński
Pełnomocnik Rządu do Spraw
Osób Niepełnosprawnych
Wiceminister
Ministerstwo Polityki Społecznej

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” otrzymuje liczne sygnały od swoich zaniepokojonych członków związane ze zmianą art. 26b ust 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, wprowadzoną z dniem 1 czerwca 2004 r przez art. 131 pkt 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U.04.99.1001).

Zaniepokojenie związane jest również z komunikatem Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w sprawie dopuszczalności korzystania z dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych pracodawców korzystających ze środków publicznych. Zgodnie z komunikatem: dla ustalenia dopuszczalności przyznania dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych koniecz-

ne jest ustalenie źródła finansowania wynagrodzenia zaś pracodawcy mogą ubiegać się o dofinansowanie do tych wynagrodzeń, które nie zostały sfinansowane ze środków publicznych.

Obawiamy się, że taka interpretacja ust. 4 art. 26b ustawy spowoduje brak zainteresowania zatrudnianiem oraz utrzymaniem zatrudnienia osób niepełnosprawnych przez tych pracodawców, u których wynagrodzenia pracowników finansowane są ze środków publicznych. Dotyczy to m.in.: państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych będących jednostkami budżetowymi, instytucje kultury, państwowe szkoły wyższe. Jednocześnie wydaje się być to sprzeczne z obowiązkiem wynikającym z art. 21 ust 2a i 2b ustawy. Z jednej strony nakłada się na pracodawców, o których tam mowa, obowiązek zatrudniania osób niepełnosprawnych a z drugiej nie rekompensuje się im zwiększonych kosztów wynikających z realizacji tego obowiązku.

Nie należy również zapominać, iż miejsca pracy finansowane ze środków publicznych są najstabilniejsze, i to tam osoby niepełnosprawne powinny mieć największe szanse znalezienia i utrzymania zatrudnienia. Przepisy ust 4 art. 26b w brzmieniu „miesięczne dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzenia pracownika

w części finansowanej ze środków publicznych” sprawiają, że nie będą tam mile widziane oraz że należy liczyć się ze stopniowym zmniejszaniem, do niezbędnego minimum, zatrudnienia osób niepełnosprawnych w tym sektorze

Zwracamy się z prośbą o odpowiedź czy przedstawiona interpretacja przepisu jest zgodna z intencjami jego twórców oraz czy jest zgodna z rządową polityką zatrudnienia osób niepełnosprawnych.

Z poważaniem,

- *Z-ca Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Maciej Jankowski*

W połowie marca Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” otrzymała następującą odpowiedź:

Ministerstwo Polityki Społecznej
Biuro Pełnomocnika Rządu
ds. Osób Niepełnosprawnych
ul. Gałczyńskiego 4
00-362 Warszawa
BON.III.02936/193/05/LK

NSZZ „Solidarność”
Komisja Krajowa
Ul. Wały piastowskie 24
80-855 Gdańsk

Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych odpowiadając na pismo z dn. 13-01-05. L.dz. DPS/104/05, informuje, że:

Dla ustalenia dopuszczalności przyznania dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych zgodnie z art. 26a – 26c ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. 123, poz.776, ze zm.) konieczne

jest ustalenie źródła finansowania wynagrodzenia osób niepełnosprawnych, stosownie do art. 26b ust 4 ustawy.

Z przepisu art. 26b ust.4 ustawy wynika bowiem, że dofinansowaniu podlega część wynagrodzenia osoby niepełnosprawnej niesfinansowana ze środków publicznych.

W świetle regulacji ustawowych – nie podlegają jednak wyłączeniu zawartemu z art. 26b ust 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. wynagrodzenia wypłacane ze środków przekazywanych przedmiotowym jednostkom bez wyszczególniania szczególnych grup kwot z wyraźnym przeznaczeniem na wynagrodzenia (np. środki NFZ, granty i dotacje celowe).

Oznacza to, że pracodawcy powinni ustalić źródło finansowania przedmiotowych wynagrodzeń, a ubiegać się o dofinansowania do tych wynagrodzeń, które ze środków publicznych nie zostały sfinansowane.

Jednocześnie, należy stwierdzić, że brak sprzeczności powyższego rozwiązania z obowiązkiem, o którym mowa w art. 21 ust. 2a i 2b ustawy, ponieważ te instrumenty nie mają wspólnego zakresu regulacji.

- *p.o. Dyrektor Biura - Jan Lach*

W nawiązaniu do w/w korespondencji informuję, że problem dofinansowania wynikający z art. 26b ust 4 poruszany był przez Pełnomocnika ds. Osób Niepełnosprawnych KK NSZZ „Solidarność” podczas posiedzeń zespołu ekspertów Komisji Trójstronnej.

AUTOPOPRAWKA DO PROJEKTU USTAWY O WSPIERANIU ZATRUDNIENIA

W dniu 21 marca br. Rada Ministrów przyjęła autopoprawkę do rządowego projektu ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych (druk sejmowy nr 3339). *Poniżej zamieszczam treść Komunikatu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów po posiedzeniu Rady Ministrów.*

„W związku z podpisanym 10 listopada 2004 r. porozumieniem ministra polityki społecznej z organizacjami pracodawców, którzy zatrudniają z niepełnosprawnych oraz konsultacjami społecznymi zachodzi potrzeba wniesienia poprawek do wspomnianej wyżej ustawy. Ponadto planowania na lata 2005-2006 realizacja pro-

jektu „Społeczno-zawodowa aktywizacja osób niepełnosprawnych” PHARE, w ramach którego podejmowanych będzie szereg działań na rzecz umocnienia i udoskonalenia funkcjonowania pozarentowego systemu orzekania o niepełnosprawności, zmiany proponowane w autopoprawce są niezbędne i obejmują:

- zmiany w definicjach stopni niepełnosprawności;
- niezbędne zmiany w funkcjonowaniu systemu orzekania o niepełnosprawności
- utrzymanie na okres przejściowy równoważnego traktowani orzeczeń o niezdolności do pracy wystawianych przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Zmiana definicji stopni niepełnosprawności polega na uwzględnieniu w nich podstawowych kryteriów biologicznych i społecznych przy ustalaniu ograniczeń występujących w aktywności osoby o naruszonej sprawności organizmu na poziomie indywidualnym i na poziomie społecznym.

Usystematyzowano też wskazania zawarte w orzeczeniu zgodnie z jego przeznaczeniem tj. wskazania do korzystania z ulg i uprawnień przysługujących osobom niepełnosprawnym oraz wskazania do zatrudniania osób niepełnosprawnych zgodnie z ich możliwościami do podjęcia pracy. Zdefiniowano też dla potrzeb projektowanej ustawy pojęcie otoczenia miejsca pracy.

Proponowane regulacje, doprecyzowujące sposób usytuowania zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności w strukturach starostwa i urzędu wojewódzkiego, są wynikiem konsultacji społecznych.

Wprowadzono 18 rok życia jako kryterium wieku, stanowiące granicę między orzekaniem dzieci i dorosłych. Projekt autopoprawki utrzymuje też równoważność orzeczeń wydanych przez lekarza orzecznika ZUS odpowiednio ze stopniami niepełnosprawności.

Proponowana regulacja w syntetyczny sposób określa uprawnienia pracownicze osób niepełnosprawnych dotyczące norm czasu pracy, dodatkowej przerwy w pracy, dodatkowego urlopu wypo-

czynkowego oraz zwolnień z pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Autopoprawka wprowadza:

- zrównanie dostępu pracodawców z chronionego i otwartego rynku pracy w dostępie do podstawowych instrumentów wspierania zatrudnienia (uzależnienie wysokości udzielanego wsparcia jedynie od liczby zatrudnionych osób niepełnosprawnych oraz stopnia i rodzaju ich niepełnosprawności, a nie od statusu przedsiębiorcy);
- wprowadzenie nowych lub pozytywną modyfikację istniejących instrumentów wspierania osób niepełnosprawnych na rynku pracy (m.in. rekrutacja pracowników niepełnosprawnych, tworzenie nowych miejsc pracy, dofinansowanie szkolenia pracowników niepełnosprawnych);
- wyłączenie z katalogu instrumentów wsparcia podlegających regułom pomocy publicznej, tzw. pomocy automatycznej;
- uproszczenie dotychczas stosowanych instrumentów związanych z rekompensatą podwyższonych kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych;
- urealnienie wielkości pomocy kierowanej do pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne: ścisłe powiązanie wielkości pomocy z podwyższonymi kosztami zatrudniania takich osób;
- ustabilizowanie systemów wspierania pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne na poziomie docelowym w roku 2008;
- generowanie programów wspierających różnorodne działania w obszarze rehabilitacji zawodowej i społecznej, zarówno na poziomie ogólnokrajowym, jak też regionalnym i lokalnym;
- wspieranie w szerszym niż dotąd zakresie działań na rzecz dzieci i młodzieży niepełnosprawnej.”

W dniu 15 marca br. Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przyjęło opinię o projekcie autopoprawki, która znajduje się w początkowej części biuletynu.

- *Opracowała Ewa Kędzior*

WIADOMOŚCI SZKOLENIOWE

ETUCO

Językowe warsztaty dla eurotrenerów

W dniach 3-6 marca 2005 r., w Centrum Szkoleniowym „Dal” w Gdańsku, odbyły się międzynarodowe warsztaty dla eurotrenerów, których organizatorem był Dział Szkoleń KK NSZZ „Solidarność”. Zajęcia poświęcone były metodyce nauki języków obcych.

Trenerzy zastanawiali się nad sposobem prowadzenia zajęć językowych – ich długości i cykliczności, a także nad specyfiką pracy z grupami związkowców. Dzielili się swoimi doświadczeniami, omawiali ćwiczenia i techniki, które stosują podczas nauki grup osób dorosłych.

Praca prowadzona była w formie prezentacji multimedialnych, wykładów oraz zajęć w grupach.

Grupa nie była duża (liczyła niespełna 20 osób), lecz reprezentowała aż trzynaście krajów Europy; niestety, nie było żadnego przedstawiciela „Solidarności”.

Zajęcia prowadzono w dwóch językach: angielskim i francuskim. Zajęcia wykładowo-prezentacyjne były tłumaczone symultanicznie, zaś grupy dobrane były tak, aby możliwa była praca w jednym języku.

Ostatniego dnia zajęć po południu trenerzy mieli też czas na przespacerowanie się po gdańskim Głównym i Starym Mieście oraz zwiedzenie wystawy „Drogi do wolności”.

- AKS

O reformie systemu ochrony zdrowia

W dniach 16-18 marca br., w OW „Rzemieślnik” w Gdańsku-Jelitkowie, odbyło się szkolenie pt. „Ochrona socjalna w Europie – reforma systemu ochrony zdrowia – wyzwania i perspektywy”. Zorganizowane zostało ono przez ETUCO, wspólnie z Działem Szkoleń NSZZ „Solidarność”.

Zajęcia prowadzili: Antoine Cochet (ETUCO), Marcus Strochmeier (ÖGB Austria), Janusz Zabiega (NSZZ „Solidarność”).

W szkoleniu uczestniczyło 18 przedstawicieli z dziewięciu różnych organizacji związkowych (ÖGB, CITUB-KNSB, LDF, UGT-P, LPSK, CGTP-IN, LBAS, CNSLR-FRATIA, NSZZ „Solidarność”) reprezentujących siedem krajów Europy (Austria, Irlandia, Litwa, Portugalia, Rumunia, Łotwa, Polska).

Program szkolenia przewidywał omówienie następujących kwestii:

- analiza istniejących systemów ochrony zdrowia w państwach reprezentowanych przez uczestników oraz określenie podobieństw i różnic;

- omówienie realizowanych reform oraz ich kierunki, logika argumentów, zagrożenia;
- wyzwania i koordynacja opieki zdrowotnej na poziomie UE,
- stanowiska różnych organizacji związkowych (EKZZ);
- strategie działania.

Na zakończenie szkolenia uczestnicy bardzo wyraźnie podkreślili wagę wymiany informacji i doświadczeń w kreowaniu ogólnych strategii i konkretnych działań organizacji związkowych w jednoczącej się Europie. Wydolny system ochrony zdrowia – to jeden z gorących „związkowych” tematów, który powinien być pod stałą jego kontrolą!

W trakcie szkolenia uczestnicy mieli okazję zwiedzić wystawę „Drogi do Wolności” oraz Westerplatte. Część uczestników odbyła godzinny spacer po stoczni.

- JZ

MŁODZIEŻ

Pracownik i jego środowisko pracy – szkolenia na północy i wschodzie

W dniach 7-8 marca br. w regionie Podlaskim (dwie grupy), w oddziałach ZR w Mońkach i Grajewie (dwa dni, dwie grupy) odbyły się szkolenia w ramach projektu „Promocja i wspieranie działań na rzecz wzrostu zatrudnienia wśród młodzieży”.

Szkolenia poprowadził metodyk z KK NSZZ „Solidarność” – Janusz Zabiega.

Trwające cztery godziny szkolenie dotyczyło uprawnień pracowniczych, ze szczególnym uwzględnieniem prawa do organizowania się pracowników.

Młodzi ludzie bardzo pozytywnie przyjęli przekazane im informacje. Oto kilka cytatów z wypełnionych przez nich ankiet:

- „[...] informacje zdobyte na szkoleniu przydadzą się z pewnością każdemu, kto znajdzie się w takiej sytuacji. Wcześniej wiedziałem, że samemu jest ciężko, ale szkolenie ukierunkowało mnie, jak i co należy robić, by poprawić swoją sytuację”;
- „[...] mam nadzieję, że takich programów i szkoleń jak te – będzie znacznie więcej”;
- „[...] w dzisiejszych czasach większość przedsiębiorstw jest prywatnych, dlatego występowanie o swoje prawa może

skończyć się utratą pracy. Ważne jest, aby powstały grupy pracowników, które powinny wspólnie walczyć o swoje prawa. Im większa grupa, tym lepiej”;

- „[...] będę starał się w swoim miejscu pracy dołączyć do grupy pracowników, jeżeli taka będzie, a jeżeli nie, będę starał się sam taką założyć”.

Z kolei w dniach 21-22 marca br. w regionie Warmińsko-Mazurskim, w oddziałach ZR Ostróda i Mrągowo (dwa dni, dwie grupy) odbyły się identyczne szkolenia, również poprowadzone przez Janusza Zabiegę.

Uczestnicy szkolenia (jak w obu poprzednich przypadkach szukający pracy) bardzo pozytywnie ocenili jego przydatność. Tu jeszcze jeden cytat z ankiety:

- „[...] informacje na czasie, dotyczące miejsca pracownika w firmie, oraz jego walki o swoje prawa [...] nie teoretyczne, ale praktyczne, odpowiadające na pytanie: jak to robić?”

• JZ

UZP

Ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla Bankowców – przygotowanie

W dniu 11 marca 2005 r., w gmachu NBP w Warszawie, odbyło się spotkanie szkoleniowe Rady Sekcji Krajowej Bankowców i metodyka KK – dotyczące zasad tworzenia układów zbiorowych pracy (ze szczególnym uwzględnieniem puzp).

Mówiono o podstawach prawnych uzp oraz o specyfice układów ponadzakładowych i specyfice branży bankowej. Zaplanowano wstępnie dalsze działania w tej kwestii.

Teraz konieczne wydaje się spotkanie bankowców z prawnikiem z KK oraz z działaczem „Solidarności”, który współtworzył puzp dla innej branży.

Kolejnym etapem mogłoby być parudniowe szkolenie nt. negocjacji zbiorowych.

• jpp

Rozwój Związku

Trwają szkolenia podstawowe – np. region Śląsko-Dąbrowski

W dniach 14-16 marca 2005 r., w DW „Grań” w Wiśle, odbyło się szkolenie

podstawowe dla działaczy związkowych z regionu Śląsko-Dąbrowskiego.

Brało w nim udział 13 osób (górnictwo, motoryzacja, energetyka, oświata), a zajęcia prowadzili Teresa Stankiewicz (z

regionu Pomorze Zachodnie) i Jan Plata-Przechlewski (z krajowego działu szkoleń).

• *jpp*

ERZ

Wiosenne szkolenie w regionie Konińskim

W dniach 21-22 marca 2005 r., w siedzibie ZR Konin NSZZ „Solidarność”, odbyło się szkolenie nt. europejskich rad zakładowych.

W ramach zajęć omówiona została unijna dyrektywa oraz zanalizowana została polska ustawa, odbyła się też gorąca dyskusja nt. perspektyw i zagrożeń dla związków zawodowych w realiach UE.

Wszyscy uczestnicy (14 osób) pracowali bardzo aktywnie, a na zakończenie otrzymali opracowania książkowe nt. UE i ERZ.

Zajęcia prowadził Jan Plata-Przechlewski z działu szkoleń KK.

Nie odbyło się jedynie – z przyczyn niezależnych od organizatorów – zaplanowane wcześniej spotkanie z działaczem „Solidarności” zasiadającym w jednej z europejskich rad zakładowych; jednak przewodniczący Zarządu Regionu, Zdzisław Nowakowski, obiecał uczestnikom zorganizować to dodatkowo, w nieco późniejszym terminie.

• *jpp*

SWEDWOOD

Oficjalne zakończenie projektu – nie oznacza końca działań

Ostatecznie zakończył się kilkuetapowy projekt szkoleniowy (rozwój związku oraz przygotowanie i negocjowanie uzp) skierowany do pracowników polskich zakładów należących do koncernu SWEDWOOD. Zaangażowani weń byli polscy i szwedzcy związkowcy.

Ostatnim oficjalnym akcentem była wizyta studyjna działaczy „Budowlanych” i „Solidarności” w południowo-wschodniej Szwecji. Miała ona miejsce od 27 lutego do 1 marca 2005 r. Brali niej udział najaktywniejsi uczestnicy szkolenia (z obu ww. związków), zaś funkcję gospodarzy pełnili obaj szwedzcy mentorzy (też z obu związków, tj. z „niebieskich” i „białych kołnierzyków”).

W programie było m.in. zwiedzenie dwóch fabryk koncernu na terenie Szwecji oraz spotkania z tamtejszymi związkowcami.

Wizyta wypadła bardzo interesująco. Dla polskich pracowników istnym szokiem było spokojne tempo pracy w macierzystych

fabrykach SWEDWOODU oraz autentycznie przyjazne środowisko pracy w „prawdziwym” kapitalizmie. Co dziwniejsze: mimo tego wydajność pracy jest nadal wyższa niż w Polsce! Czyżby więc problem nie tkwił w umiejętnościach i pracowitości polskiego robotnika (nb. opłacanego na granicy dumpingu socjalnego), ale w jakości naszych (nb. sówicie wynagradzanych) menedżerów? Zaobserwować też można było prawdziwą (a nie deklarowaną) „politykę prorodzinna”: weekend jest czasem bezwzględnie wolnym, a ewentualne nadgodziny możliwe są tylko w naprawdę wyjątkowych wypadkach.

Wszyscy też są przekonani, że prawdziwy finał projektu nastąpi w momencie stworzenia i wynegocjowania układu zbiorowego pracy dla SWEDWOOD-Poland oraz umocnienia się organizacji związkowych w polskich zakładach koncernu.

• *jpp*

INFORMACJE RÓŻNE

KONTROWERSYJNA LISTA IMIENNA

Uprawnienie pracowników do zrzeszenia się w związek zawodowy jest niekwestionowaną gwarancją wolności związkowych. Tymczasem wielu pracodawców poprzez działania prawne, usiłuje doprowadzić do ujawnienia nazwisk swoich pracowników należących do związku. Publikacja ta ma na celu wyjaśnienie wszelkich wątpliwości związanych z pytaniem „Czy istnieje prawny obowiązek podawania pracodawcy imiennej listy osób należących do związku zawodowego?”

Organizacja związkowa nie ma ustawowego obowiązku podawania imiennej listy swoich wszystkich członków ani osób, których obrony podjęła się.

1. Ustawa o związkach zawodowych nakłada na organizacje związkowe obowiązek przedkładania pracodawcy informacji o łącznej **liczbie** członków organizacji (nie zaś listę imienną).
2. Ujawnienie **danych osobowych** członka organizacji możliwe jest za pisemną zgodą zainteresowanego lub na **żądanie sądu**.
3. **Nie ma wyroku Sądu Najwyższego**, który stwierdzałby, iż organizacja związkowa na podstawie art. 25¹ ust. 2 ustawy o zw. zaw. ma ustawowy obowiązek przedstawiania pracodawcy imiennej listy członków związku.

Art. 25¹ ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001r. Nr 79 poz. 854 ze zm.) nakłada na organizacje związkowe obowiązek przedkładania według stanu na ostatni dzień kwartału - w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po tym kwartale, pracodawcy albo dowódcy jednostki Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej lub Państwowej Straży Pożarnej, informację o **łącznej liczbie członków** tej organizacji, w tym o liczbie osób wykonujących pracę nakładczą u pracodawcy objętego działaniem tej organizacji. Imienna lista członków podawana jest wyłącznie w odniesieniu do

osób chronionych, w tym wypadku jasno zdefiniowany jest obowiązek ustawy.

Według niektórych pracodawców brzmienie art. 30 ust. 2¹ ustawy o zw. zaw., uzasadnienia obowiązek podania nazwisk związkowców. Treść tego przepisu jest następująca „*W indywidualnych sprawach ze stosunku pracy, w których przepisy prawa pracy zobowiązują pracodawcę do współdziałania z zakładową organizacją związkową, pracodawca jest obowiązany zwrócić się do tej organizacji o informację o pracownikach korzystających z jej obrony*”, wykazując, że chodzi o informację imienną, zbiorową listę pracowników będących członkami związku. Egzaltacja jednego fragmentu tego przepisu oraz pominięcie innego istotnego wyrażenia „*w indywidualnych sprawach*”, prowadzi do błędnej jego interpretacji. Tylko całościowe rozpatrywanie treści art. 30 ust. 2¹ ustawy o zw.zaw. łącznie z innymi przepisami, które dotyczą współdziałania w **indywidualnych** sprawach z zakresu prawa pracy pozwoli wyciągnąć prawidłowe wnioski. Ustawodawca celowo nie użył w tym przepisie wyrażenia „informacji imiennej”, gdyby bowiem miał zamiar ujawniania przynależności związkowej z pewnością tak jak w przypadku osób chronionych nadałby odpowiednią treść przepisowi prawnemu.

Wobec tego, iż organizacje związkowe są administratorem danych osobowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (DzU nr 101 poz. 926 ze zm.) swoich członków i osób, które zwróciły się do związku o obronę swoich praw, to bez wyrażonej **zgody** zainteresowanych (zgoda nie może być dorozumiana dlatego najlepiej gdy wyrażona zostanie w formie pisemnej) nie jest możliwe ujawnianie tych danych pracodawcy (art. 23 ust. 1 pkt. 1 ustawy o ochronie danych osobowych).

Gdy ujawnienie danych osobowych członków związku jest obowiązkiem wynikającym z przepisu prawa, administrator

danych nie poniesie odpowiedzialności z tytułu ich udostępnienia odbiorcy danych wskazanemu w ustawie (art. 23 ust. 1 pkt. 2 ustawy o ochronie danych osobowych).

PRZYKŁAD

Żadna z osób będących członkami zakładowej organizacji związkowej NSZZ „Solidarność” nie udzieliła zgody na udostępnianie swoich danych pracodawcy. Tymczasem zarząd zakładowej organizacji związkowej podjął uchwałę i wskazał imienne pracodawcy osoby chronione. W tym wypadku nie dochodzi do bezprawnego ujawnienia danych ponieważ ustawa o związkach zawodowych jest przepisem szczególnym w stosunku do ustawy o ochronie danych osobowych, bowiem zawiera przepis art. 32 ust. 1 pkt. 1, który nakłada na zarząd zobowiązek wskazania imiennie osób chronionych.

Dla pracodawcy, który żąda przedstawienia imiennej listy wszystkich członków zakładowej organizacji związkowej NSZZ „Solidarność”, uzyskanie tych informacji może spowodować konsekwencje w postaci nałożenia sankcji karnych. Artykuł 49 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie danych osobowych stanowi, iż **ten kto przetwarza w zbiorze dane osobowe ujawniające przynależność związkową, do których przetwarzania nie jest uprawniony, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.**

Weryfikacja podanych pracodawcy liczb jest możliwa na drodze sądowej. Warto w tym miejscu powołać często w praktyce występujący stan faktyczny.

PRZYKŁAD

Zakładowa organizacja związkowa otrzymała od pracodawcy pismo, iż ma obowiązek ujawnić listę imienną członków związku danej organizacji zakładowej ponieważ pracodawca posiada dowody, że kwartalna informacja o liczebności jest nieprawdziwa. W przypadku nie przedstawienia w/w listy imiennej pracodawca uzna, że ustały uprawnienia organizacji zakładowej i nie będzie przeprowadzał ustawowych konsultacji ze związkami zawodowymi.

RADA

Pracodawca ma prawo zakwestionować kwartalnie podawane dane o liczebności ale ciężar dowodu w tym względzie spoczywa na nim, a nie na zakładowej organizacji związkowej. Żądanie podania imiennej listy członków związku należy w tym wypadku uznać za bezprzedmiotowe, a wobec wcześniejszych wyjaśnień nawet niemożliwe z uwagi na grożącą odpowiedzialność wynikającą z ustawy o ochronie danych osobowych. Groźba zerwania współpracy z organizacją związkową, nie może być poważnie brana pod uwagę, ponieważ jej realizacja narazi pracodawcę na odpowiedzialność za utrudnianie działalności związkowej (art. 35 ust. 1 pkt. 2 ustawy o zw.zaw.). Co więc może zrobić pracodawca? Na drodze procesu cywilnego pracodawca może wystąpić do sądu z odpowiednim powództwem i w tej sytuacji na żądanie sądu administrator danych będzie musiał ujawnić imiona i nazwiska członków związku. Pragnę zaznaczyć, że rozwiązanie to jest tylko teoretyczne, bowiem w praktyce z uwagi na niewspółmierność kosztów postępowania cywilnego w stosunku do niepewnego rozstrzygnięcia lub też z innych powodów, procesów takich według mojego stanu wiedzy nie ma.

Często pracodawcy celem poparcia swoich argumentów dla istnienia obowiązku podawania imiennej listy członków związku, przytaczają tezy orzeczeń Sądu Najwyższego lub fragmenty opisów stanu faktycznego tych orzeczeń. Poniżej przedstawiam analizę trzech tez SN najczęściej powoływanych przez pracodawców. Pożornie wydawać by się mogło, że uzasadniają one personalizację związkowców, ale po wnikliwej analizie okazuje się, że nie mają związku z omawianą sprawą.

Z treści tych orzeczeń nie wynika, że organizacje związkowe muszą podawać imienną listę swoich członków. Z kolei „wyciąganie” pojedynczych zdań z opisu stanu faktycznego, który to opis znajduje się zawsze w treści uzasadnienia orzeczenia pozbawione jest doniosłości prawnej. Jest to wyłącznie opis konkretnej sytuacji w jakiej znalazły się określone podmioty. Ponadto należy pamiętać, że wyroki SN są w Polsce wiążące tylko w

sprawie, w której zapadają. Oznacza to, że w podobnym przypadku mogą zostać wydane zupełnie różne orzeczenia.

Teza pierwszego kontrowersyjnego wyroku SN z 20 lipca 2000r., I PKN 748/99 OSNP 2002/3/76 jest następująca:

Nieudzielenie przez zakładową organizację związkową informacji o pracownikach korzystających z jej obrony (art. 30 ust. 2¹ zdanie pierwsze ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, jednolity tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854), zwalnia pracodawcę z obowiązku współdziałania z tą organizacją, także w zakresie uzyskania zgody zarządu zakładowej organizacji związkowej na rozwiązanie stosunku pracy z członkiem zarządu lub komisji rewizyjnej tej organizacji (art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych).

Wyrok dotyczy osób chronionych (wg. starej ustawy o związkach zawodowych) do których mają zastosowanie zupełnie inne przepisy prawa pracy. **Osoby chronione imiennie wymieniane są w informacji kierowanej do pracodawcy.** Skoro zatem osoba wskazana uchwałą zarządu zoz nie chce być w informacji przekazywanej do pracodawcy wymieniona nie może zatem żądać respektowania swoich uprawnień w przypadku zagrożenia zwolnieniem. Nieudzielenie informacji o pracownikach korzystających z obrony (ochrony) zoz w trybie art. 32 ust. 1 ustawy o zw.zaw. (obowiązek imiennego wskazania) rzeczywiście w tym wypadku skutkuje zwolnieniem pracodawcy z obowiązku współdziałania z tą organizacją.

Kolejny wyrok SN z 2 września 1999r. I PKN 229/99, OSNP 2000/24/897, jest następujący:

Pracodawca jest obowiązany skonsultować zamiar rozwiązania umów o pracę w trybie art. 52 § 3 KP, bez względu na to czy pracownicy są członkami związku zawodowego, jeżeli zakładowa organizacja związkowa zawiadomiła go o reprezentowaniu ich praw i interesów (art. 23² KP w związku z art. 7 ust. 2 i art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.).

Na wniosek pracownika nie zrzeszonego związek zawodowy może podjąć się obrony jego praw i interesów wobec pracodawcy, ale nie ma przepisu który zobowiązuje do podawania imiennej listy pracowników nie będących członkami, których obrony podjął się związek. Pracodawca zwraca się do działających u niego związków z zapytaniem czy dany pracownik korzysta z obrony związku (art. 30 ust. 2 i 2¹ ustawy o zw.zaw. w związku z 23² K.P.), jeżeli dana zoz informuje go o reprezentowaniu praw tego pracownika, to pracodawca zawiadamia zoz o przyczynie uzasadniającej rozwiązanie umowy (art. 52§3 K.P.). Skoro więc pracodawca nie uzyskał twierdzącej odpowiedzi po konsultacji z art. 30 ust. 2¹ ust. o zw.zaw., to nie ma obowiązku dalszej współpracy ze związkiem zawodowym w trybie art. 52§3 K.P.

Ostatni wyrok SN z 22 czerwca 2004 r. II PK 2/04 Monitor Prawn. 2004/14/630 zawiera następujące rozstrzygnięcie:

Pracownik, który chce, aby w razie decyzji o jego zwolnieniu konsultowano ją ze związkiem zawodowym, do którego należy, powinien współdziałać w tym zakresie ze swoim pracodawcą. Pracownik taki powinien informować pracodawcę o przynależności związkowej. Dz.U.01.79.854: art.30 Dz.U.98.21.94: art.38; art.52

Pracownik przystępujący do zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej może ale nie musi ujawniać się pracodawcy. Użycie w tezie wyroku słowa „powinien” oznacza fakultatywną alternatywę, a nie obligatoryjny obowiązek powiadomienia pracodawcy o przynależności związkowej. To organizacja zakładowa w swojej kwartalnej informacji dla pracodawcy uwzględni nowego pracownika lub w odniesieniu do międzyzakładowej organizacji związkowej informuje pracodawcę, że **rozszerzyła zasięg działania na ten zakład pracy**, dzięki czemu wiadomo, że w zakładzie istnieje międzyzakładowa organizacja związkowa.

- Ewa Podgórska, specjalista Działu Prawnego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.